

Blumenberg Sári

Sári nővérem van a képen. A kép otthon készült 1948-ban.

Sárika 1913-ban született. Kutinában fejezte be a négy év gimnáziumot. Jogi tisztviselőként dolgozott, és soha nem ment férjhez. Nagyon jó atléta és tornász volt. Amikor elkezdtem a tanonciskolát, emlékszem, hogy Sárika 200-300 dinár költőpénzt küldött nekem minden hónapban. Nagyon hálás voltam neki ezért.

A holokausz alatt Magda és Sárika a két nővérem, anyám, mostohaapám, a feleségem és a fiam is munkaszolgálatosok voltak a Csehszlovákiában és Ausztria határán; a pontos helyet nem ismerem. Egy-másfél évig voltak ott. Laci fiatal volt, és senki nem bántotta. Az a ritka eset voltak, akiket munkaszolgálatra és nem táborba vittek. Egy filmszínházban aludtak és egy cukorgyárban dolgoztak, ahol a legnehezebb fizikai munkákat bízták rájuk. Viszonylag jól éltek ebben az időben, mert a többi munkás sokszor adott nekik kenyeret. Más táborokkal összehasonlítva, ők legalább nem éheztek. Annyi cukruk volt, amennyit csak akartak. Szerencsére a munkaszolgálatból nem küldték őket tovább más táborba, így mindannyian visszatértek. Amikor már látni lehetett a háború végét, a családomat és még egy magyar családot Szegedről elrejtettek egy bunkerban, amit lefedtek szalmával. A csehek gondoskodtak róluk, élelmiszert vittek neki, és amint véget ért a háború, találtak nekik egy vonatot, ami hazavitte őket.